

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Karla Ulíka a ve věci

žalobkyně: **L. K.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 27. 7. 2023, č. j. 074709/2023/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V této věci se soud zabývá otázkou, zda měl být žalobkyni zrušen údaj o místě trvalého pobytu podle § 12 odst. 1 písm. a) zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o evidenci obyvatel“).
2. Žalobkyně se dne 2. 3. 2021 přihlásila k trvalému pobytu na adrese X. Její nezletilé dcery byly na téže adrese přihlášeny k trvalému pobytu již od 14. 5. 2020. Na dané adrese se má

podle výpisu z katastru nemovitostí nacházet stavba pro rodinnou rekreaci ev. č. X, která je součástí pozemku parc. č. X v katastrálním území X ve vlastnictví Ing. A. N. (dále jen „vlastník pozemku“). K přihlašovacímu lístku k trvalému pobytu žalobkyně doložila *Smlouvu o nájmu pozemku* uzavřenou dne 1. 6. 2018 s vlastníkem pozemku (dále jen „nájemní smlouva“). Nájem byl sjednán na dobu určitou do 1. 6. 2021. Podle *Dodatku č. 1* k nájemní smlouvě byla doba nájmu prodloužena do 31. 10. 2025.

3. Vlastník pozemku následně podal k Městskému úřadu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav (dále jen „ohlašovna“) podnět ke zrušení údaje o místu trvalého pobytu žalobkyně s tím, že žalobkyně opakovaně neplatila nájemné, a proto jí sjednaný nájem dne 20. 9. 2022 vypověděl. Pozemek navíc mohla žalobkyně užívat výlučně k pěstování zeleniny a ovoce a chovu psů, nikoliv k bydlení. Již před uzavřením nájemní smlouvy se na pozemku žádný objekt k bydlení nenacházel. Původní chata částečně vyhořela, a proto ji vlastník pozemku zboural.
4. Ohlašovna rozhodnutím ze dne 15. 3. 2023, č. j. MÚBNLSB-OVS-37736/2023-PINMA (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), zrušila žalobkyni a jejím nezletilým dcerám údaj o místu trvalého pobytu na dané adrese s tím, že jeho zápis byl proveden na základě nepravdivě nebo nesprávně uvedených skutečností.
5. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 7. 2023, č. j. 074709/2023/KUSK (dále jen „napadené rozhodnutí“), zamítl. Podle žalovaného z nájemní smlouvy nevyplývá, že by žalobkyně byla oprávněna užívat objekt na dané adrese za účelem bydlení. Jiný doklad podle § 10 odst. 6 písm. c) zákona o evidenci obyvatel svědčící o oprávněnosti užívání tohoto objektu žalobkyně nepředložila. Ohlašovna proto z moci úřední zrušila údaj o místu trvalého pobytu zcela v souladu s § 12 odst. 1 písm. a) zákona o evidenci obyvatel. K žalobkyni namítané podjatosti úřednice ohlašovny M. P. žalovaný odkázal na pravomocné usnesení tajemníka ohlašovny ze dne 30. 3. 2023, č. j. MÚBNLSB-KVÚ-49292/2023-DUNRA (dále jen „usnesení ze dne 30. 3. 2023“), podle kterého není tato úřednice vyloučena z projednávání a rozhodování dané věci. K odvolacím námitkám dále žalovaný uvedl, že k prokázání oprávněnosti užívání objektu nepostačuje ústní či telefonický souhlas vlastníka pozemku. Správní orgány přitom nejsou oprávněny posuzovat spory týkající se nájemních smluv a jejich vypovědí.

II. Obsah podání účastníků

6. Žalobkyně namítá, že jí ohlašovna zrušila údaj o místu trvalého pobytu neoprávněně na základě nepravdivých a nesprávných skutečností. Při uzavření nájemní smlouvy si žalobkyně s vlastníkem pozemku ústně ujednala, že na pozemku může též bydlet. Vlastník pozemku tuto skutečnost pouze nechtěl zanést do nájemní smlouvy. Sjednávání nájemní smlouvy bylo výlučně v režii vlastníka pozemku, který se nyní podle § 2237 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“) nemůže dovolávat neplatnosti nájemní smlouvy z důvodu absence její písemné formy. Ujednala-li si s vlastníkem pozemku, že k obývání bude pronajat jiný než obytný prostor, měly by být podle § 2236 odst. 1 občanského zákoníku strany zavázány stejně, jako by byl pronajat obytný prostor. Podle žalobkyně se vlastník pozemku podáním podnětu ke zrušení jejího trvalého pobytu rozhodl dokonat činy, které jsou trestné, a pro které ho v současnosti vyšetřuje policie.
7. Žalobkyně dále namítá, že správní orgány vycházely z nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu. Na pozemku se v minulosti nacházela chata, která vyhořela, a vlastník

pozemku ji proto zboursal. Na původním základu chaty byl následně v souladu se zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů umístěn nový objekt, který vlastní rodina žalobkyně. Tento objekt není pevně spojen se zemí, nejedná se tak o nemovitost. Ohledně užívání tohoto objektu tudíž neměly správní orgány vyžadovat souhlas vlastníka pozemku, či dokonce jeho písemné úředně ověřené potvrzení. Vlastník pozemku navíc s umístěním tohoto pozemku ústně souhlasil, pouze to nechtěl uvést do nájemní smlouvy.

8. Žalobkyně rovněž namítá, že její situace je velmi specifická a zákon její řešení nijak neupravuje. Zápis údaje o trvalém pobytu proběhl tak, že vlastník pozemku udělil svůj souhlas telefonicky příslušnému úředníkovi ohlašovny. Proto žalobkyně nyní nemůže doložit doklad o oprávněnosti užívání objektu. Vlastník pozemku navíc nemá co udělovat souhlas s užíváním objektu, který sice stojí na jeho pozemku, ale není v jeho vlastnictví.
9. Podle žalobkyně je ve veřejném zájmu, aby měla hlášenou adresu trvalého pobytu tam, kde skutečně bydlí. Zrušení údaje o místě trvalého pobytu je pouze v zájmu vlastníka pozemku, který se žalobkyní nyní vede spor a chce ji podvést a okrást.
10. Žalobkyně má dále za to, že ve věci rozhodovala podjatá úřednice ohlašovny M. P., která se jí snaží pouze poškodit. Je nepřijatelné, že tato úřednice rozhodla ve věci před tím, než služebně nadřízená úřední osoba rozhodla o vznesené námitce podjatosti, k níž se navíc tato úřednice ani nevyjádřila. Jmenovaná úřednice se vůči žalobkyni chovala neuctivě a ponižovala ji tím, že s dětmi půjde do azylového domu. Když zjistila, že ji žalobkyně nahrává, byla nepřičetná a vyhrožovala jí uložením pokuty. Pod záminkou opravy data navíc žalobkyni podstrčila k podpisu papíry, v nichž se nevědomky vzdala svých procesních práv. Tento incident žalobkyně oznámila na policii.
11. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě setrval na závěru, že ohlašovna po právu zrušila žalobkyni údaj o místě trvalého pobytu. Správní orgány považovaly na základě tvrzení vlastníka pozemku a žalobkyně za nesporné, že se stavba pro rodinnou rekreaci ev. č. X na daném pozemku navzdory zápisu v katastru nemovitostí již nenachází. Z veřejně dostupných zdrojů (článek *Chovatelka drží psy na řetězech a v klecích. Podle veterinářů je ale její chov v pořádku* na serveru www.blesk.cz) vyplývá, že žalobkyně žije se svými dcerami ve stavební buňce, v níž nemůže mít zapsaný trvalý pobyt.
12. Na vyjádření žalovaného reagovala žalobkyně replikou. V ní uvádí, že objekt, který je řádně označený ev. č. X, je způsobilý k bydlení, neboť má stěny, strop, podlahu, kuchyň, koupelnu, vytápění a běžné vybavení domácnosti. Tyto skutečnosti nikdo v průběhu správního řízení nezjišťoval. Žalovaný neuvádí žádnou legislativu, která by zakazovala zápis trvalého pobytu v mobilním domě, který má řádně přidělené evidenční číslo.
13. Při ústním jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích, žalobkyně zdůraznila potřebu svědeckého výslechu vlastníka Ing. A. N. Současně žalobkyně dovysvětlila, že podjatost úřednice ohlašovny M. P. spatřovala v tom, že jí měla sdělit, že o zrušení jejího trvalého pobytu rozhodne tak jako tak z moci úřední bez ohledu na to, že Ing. A. N. vzal svůj podnět zpět.

III. Posouzení věci soudem

14. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Při přezkumu

napadeného rozhodnutí soud vycházel v souladu s § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je podle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. vázán. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

15. Žaloba je nedůvodná.

16. Soud předesílá, že v posuzované věci došlo ze strany žalobkyně k částečnému nepochopení toho, co se rozumí místem *trvalého pobytu* coby úředně evidovaného místa ve smyslu zákona o evidenci obyvatel, a jak se toto liší od soukromoprávního ujednání o možnosti užívat určitý prostor k bydlení či k jiné činnosti.

17. Místem trvalého pobytu se podle § 10 odst. 1 zákona o evidenci obyvatel rozumí adresa pobytu občana v České republice. Tuto adresu si občan sám zvolí, a to zpravidla v místě, kde má rodinu, rodiče, byt nebo zaměstnání. Občan může mít jen jedno místo trvalého pobytu, a to v objektu, který je označen číslem popisným nebo evidenčním, popřípadě orientačním číslem a který je určen pro bydlení, ubytování nebo individuální rekreaci. Zákon o evidenci obyvatel výslovně v § 10 odst. 2 stanoví, že z přihlášení občana k trvalému pobytu nevyplývají žádná práva k objektu ani k vlastníku nemovitosti. To znamená, že rozhodnutí ohlašovny nemá soukromoprávní důsledky. Pouze na základě zaevidování, nezaevidování či zrušení údaje o místu trvalého pobytu nemůže domáhat vydání objektu bydlení, užívacího práva v něm či naopak jeho vyklizení. Zdůrazňuje se tím čistě evidenční charakter institutu trvalého pobytu, který je odlišný od ujednání mezi vlastníkem (zde Ing. A. N.) a uživatelem (zde žalobkyní).

18. V daném případě ohlašovna zrušila žalobkyni údaj o místu trvalého pobytu podle § 12 odst. 1 písm. a) zákona o evidenci obyvatel, který stanoví, že „[o]hlašovna rozhodne o zrušení údaje o místu trvalého pobytu, byl-li zápis proveden na základě pozměněných, neplatných, neúplných nebo padělaných dokladů nebo nepravdivě nebo nesprávně uvedených skutečností.“

19. Povinnost disponovat užívacím právem k objektu určenému pro bydlení vyplývá z § 10 odst. 6 písm. c) zákona o evidenci obyvatel, podle kterého je občan při ohlášení změny místa trvalého „*povinen doložit vlastnictví bytu nebo domu, nebo doložit oprávněnost užívání bytu, anebo předložit úředně ověřené písemné potvrzení oprávněné osoby o souhlasu s ohlášením změny místa trvalého pobytu. Takové potvrzení se nevyžaduje v případě, že oprávněná osoba potvrdí souhlas na přihlašovacím tiskopisu k trvalému pobytu před zaměstnancem ohlašovny. Za oprávněnou osobu se považuje osoba starší 18 let, svéprávná, která je oprávněna užívat objekt uvedený v odstavci 1 nebo jeho vymezenou část (např. byt nebo obytnou místnost), anebo je provozovatelem ubytovacího zařízení, kde se občan hlásí k trvalému pobytu.*“

20. Z přihlašovacího lístku k trvalému pobytu, který je součástí správního spisu, vyplývá, že jako doklad o oprávněnosti užívání objektu žalobkyně předložila nájemní smlouvu. Jejím předmětem byl nájem pozemků parc. č. XA, XB, XC a XD v katastrálním území X „*za účelem pěstování ovoce a zeleniny, chovu a výcviku psů.*“ Žalobkyně se v čl. VI nájemní smlouvy zavázala k užívání pronajatých pozemků pouze k tomuto účelu. Přesto žalobkyně v přihlašovacím lístku v kolonce *Doklad předložený při přihlášení trvalého pobytu* uvedla, že se nájemní smlouva vztahuje i na užívání stavby pro rekreaci ev. č. X.

21. Soud dává správním orgánům za pravdu, že nájemní smlouva neopravňovala žalobkyni k užívání objektu ev. č. X za účelem bydlení, ubytování nebo individuální rekreace, nýbrž

toliko k užívání vymezených pozemků za účelem pěstování plodin a chovu psů. Zápis údaje o místu trvalého pobytu žalobkyně na dané adrese tak neměl být vůbec proveden. Pokud přesto ohlašovna absenci užívacího práva žalobkyně k objektu dříve neodhalila a zápis provedla, pak následně postupovala správně, když tento zápis podle § 12 odst. 1 písm. a) zákona o evidenci obyvatel zrušila. Zápis údaje o místu trvalého pobytu byl totiž proveden na základě nepravdivě nebo nesprávně uvedené skutečnosti, že je žalobkyně oprávněna objekt ev. č. X užívat za účelem bydlení.

22. Soud nerozporuje tvrzení žalobkyně, že objekt ev. č. X ještě před uzavřením nájemní smlouvy vyhořel a následně byl odstraněn (toto ostatně koresponduje s obsahem podnětu vlastníka pozemků Ing. A. N. ze dne 9. 2. 2023). Pokud je tedy v katastru nemovitostí zaevidován údaj, že zmiňovaný objekt je nadále součástí pozemku parc. č. XA, pak toto zjevně neodpovídá skutečnosti. Pro posuzovanou věc je nicméně podstatné zjištění, že již před provedením zápisu (tj. před 2. 3. 2021) objekt ev. č. X neexistoval. Z povahy věci tak byl zápis trvalého pobytu na dané adrese vyloučen.
23. Argumentovala-li žalobkyně tím, že na místě původního objektu ev. č. X vybudovala její rodina nový mobilní dům, který má řádně přidělené evidenční číslo, soud upozorňuje, že v případě zbourání stavby nelze nově postavenou stavbu označit předchozím evidenčním číslem. Podle § 31 odst. 5 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů je totiž obecním úřadem přidělené evidenční číslo jedinečné a nelze jej užívat opakovaně. Tím se evidenční číslo budovy odlišuje od čísla orientačního, které se *„opakovaně přiděluje pouze v případě, že nová budova stojí na místě budovy zaniklé.“* Je tudíž vyloučeno, aby měl nový objekt vybudovaný rodinou žalobkyně přidělené totéž evidenční číslo, jako měla původní stavba pro rodinnou rekreaci. Právě ve vztahu k původnímu objektu s ev. č. X však žalobkyně podala přihlašovací lístek k trvalému pobytu. Žalobkyně proto vychází z mylného předpokladu, že správní orgány po ní neměly doklad o oprávněnosti užívání objektu ze strany vlastníka pozemku vůbec vyžadovat, neboť objekt není v jeho vlastnictví.
24. Důvodná není ani související námitka, že správní orgány dostatečně nezjistily skutkový stav věci. Soud připomíná, že ke zrušení údaje o místu trvalého pobytu postačovalo prokázat, že k jeho zápisu došlo na základě nepravdivě nebo nesprávně uvedených skutečností. Tomuto požadavku správní orgány dostaly, když si opatřily přihlašovací lístek k trvalému pobytu a nájemní smlouvu. Z těchto podkladů vyplývají veškeré skutečnosti podstatné pro rozhodnutí podle § 12 odst. 1 písm. a) zákona o evidenci obyvatel. Nebylo proto povinností správních orgánů zjišťovat, kdo je vlastníkem nového objektu postaveného na místě původního objektu ev. č. X, ani za tímto účelem vyslýchat vlastníka pozemku.
25. Pro účely prokázání užívacího práva k objektu podle § 10 odst. 6 písm. c) zákona o evidenci obyvatel není relevantní, zda se žalobkyně s vlastníkem pozemku nad rámec nájemní smlouvy ústně dohodla i na užívání nově vybudovaného objektu za účelem bydlení, ubytování nebo individuální rekreace. Právě v tomto bodě spočívá klíčové nepochopení na straně žalobkyně, která se mylně domnívá, že dohoda s vlastníkem o možnosti objektu užívat představuje titul pro zaevidování trvalého pobytu. Jak ovšem soud vysvětlil již v předchozích odstavcích, trvalý pobyt je veřejnoprávním institut a možnost jeho zaevidování je navázána na úzce vymezené zákonné podmínky, které je třeba odlišovat od soukromého ujednání o možnosti užívat objekt.

26. Aby tedy bylo možno považovat původní (napadeným a prvostupňovým rozhodnutím zrušený) trvalý pobyt za platný ve smyslu požadavků § 10 odst. 6 písm. c) zákona o evidenci obyvatel, musela by být splněna jedna z těchto možností:

- byla by doložena oprávněnost užívat objekt určený k bydlení, tedy např. předložení nájemní smlouvy výslovně opravňující užívat předmět nájmu k bydlení, a nikoliv toliko „*za účelem pěstování ovoce a zeleniny, chovu a výcviku psů*“ jako tomu bylo v případě žalobkyní předkládané nájemní smlouvy ze dne 1. 6. 2018 (jedna možnost),
- nebo by k přihlašovacímu lístku předložit úředně ověřené písemné potvrzení vlastníka pozemku Ing. A. N. se zaevidováním trvalého pobytu (druhá možnost),
- nebo zajistit souhlas Ing. A. N. vyjádřený na přihlašovacím tiskopisu k trvalému pobytu před zaměstnancem ohlašovny (třetí možnost).

Správní orgány obou stupňů však správně shledaly, že žádná těchto nebyla na straně žalobkyně ani jejích dcer splněna již v době původního zaevidování trvalého pobytu, a proto bylo správně zahájeno z moci úřední řízení o jeho zrušení.

27. Naproti tomu případné osvědčení ústního příslibu ze strany Ing. A. N. o možnosti užívat nově vybudovaný objekt na jeho pozemcích nelze podřadit pod žádný ze zákonných důvodů ve smyslu § 10 odst. 6 písm. c) zákona o evidenci obyvatel. Soud nevylučuje, že takový ústní příslib vlastníka (pokud k němu skutečně došlo) by mohl představovat soukromoprávní důvod pro setrvání žalobkyně či jejích dcer v prostoru předmětných pozemků, jednalo by se však jen o soukromoprávní ujednání mezi Ing. A. N. a žalobkyní, které však nemá (bez dalšího) veřejnoprávní důsledek v podobě povinnosti ohlašovny zaevidovat trvalý pobyt.

28. Na nyní posuzovanou věc se tedy neuplatní žalobkyní odkazované pravidlo § 2237 občanského zákoníku, které se týká pouze soukromoprávních vztahů a jeho smyslem je chránit nájemce tím, že se pronajímatel nemůže dovolat neplatnosti nájemní smlouvy pro nedostatek formy. Soud však opakuje, že důvod pro zrušení trvalého pobytu nespočíval v tom, že by žalobkyní předložená nájemní smlouva ze dne 1. 6. 2018 nebyla platná, ale v tom, že v této smlouvě nebylo ujednáno užívání objektu k bydlení (např. domu, bytu, rekreačního objektu), ačkoliv šlo o jediný doklad připojovaný k přihlašovacímu lístku k trvalému pobytu. Nebyla tedy splněna žádná z podmínek ve smyslu § 10 odst. 6 písm. c) zákona o evidenci obyvatel (resp. nenastala žádná možnost předvídaná v odst. 26 výše).

29. Z téhož důvodu není pro posuzovanou věc relevantní ani jednostranné tvrzení žalobkyně, že vlastník pozemku udělil svůj souhlas se zápisem trvalého pobytu příslušnému úředníkovi ohlašovny telefonicky. Ani tato forma není předvídaným typem pro udělení souhlasu oprávněné osoby § 10 odst. 6 písm. c) zákona o evidenci obyvatel udělení souhlasu oprávněné osoby neumožňuje.

30. Jelikož případný ústní souhlas Ing. A. N. nebyl pro zaevidování trvalého pobytu relevantní a ani jeho případné dodatečné udělení by nemohlo odstranit předchozí nedostatek podmínek § 10 odst. 6 písm. c) zákona o evidenci obyvatel, nepovažoval soud za nezbytné zjišťovat, zda jmenovaný takový souhlas skutečně udělil či nikoliv. Z tohoto důvodu soud nevyhověl návrhu žalobkyně na provedení důkazu svědeckou výpovědí Ing. A. N.

31. V zásadě z těchto důvodů soud neprovedl ani žalobkyní navržené důkaz výsledkem jejího partnera M. T., neboť i jeho případné svědectví by mohlo být význam toliko pro otázku

platnosti soukromoprávních ujednání, která však nemohou zhojit předchozí nedostatky podmínek § 10 odst. 6 písm. c) zákona o evidenci obyvatel.

32. Přisvědčit nelze ani tvrzení žalobkyně, že zrušení údaje o místu trvalého pobytu je důsledkem nezákonného postupu vlastníka pozemku, a že je ve veřejném zájmu, aby měla hlášenou adresu trvalého pobytu tam, kde skutečně bydlí. I tato argumentace se míjí s nosným důvodem pro vydání napadeného rozhodnutí, jímž bylo zjištěno, že žalobkyně byla k trvalému pobytu přihlášena na základě nepravdivě nebo nesprávně uvedených skutečností. Znovu je třeba zopakovat, že řízení o zrušení údaje o místu trvalého pobytu přitom neslouží k tomu, aby poskytovalo občanům ochranu v soukromoprávních vztazích (např. sporech týkajících se neplatnosti výpovědi z nájmu).
33. Soud neshledal důvodnou ani námitku podjatosti úřednice ohlašovny M. P.
34. Podle § 14 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) „[k]aždá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen „úřední osoba“), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.“
35. Žalobkyně v průběhu správního řízení a později i v žalobě namítala podjatost úřednice ohlašovny M. P. s tím, že tato úřední osoba se vůči ní měla chovat neuctivě, ponižovala jí a vědomě jí zkrátila na jejích procesních právech. Při ústním jednání žalobkyně doplnila, že zmiňovaná úřednice jí měla sdělit, že o zrušení jejího trvalého pobytu rozhodne tak jako tak z moci úřední bez ohledu na to, že Ing. A. N. vzal svůj podnět zpět.
36. Pokud jde o první část námítky, tedy že zmiňovaná úřednice se měla chovat k žalobkyni neuctivě a ponižovat ji, pak soud konstatuje, že taková obvinění zůstávají pouze v rovině obecných a ničím nepodložených tvrzení. K jejich prokázání žalobkyně přislíbila předložit audionahrávku z jednání s touto úřednicí, takový důkazní prostředek však nikdy nepředložila. Soud proto nemá k dispozici nic, z čeho by mohl inkriminovaným tvrzením přiznat relevanci. Nezbyvá tedy než obecně konstatovat, že ze samotného průběhu správního řízení nelze nijak dovodit, že by oprávněná úřední osoba měla jakýkoliv poměr k věci nebo samotné žalobkyni, který by vzbuzoval pochybnost o její nepodjatosti.
37. Soud nicméně shledal za věrohodnou část žalobkynina tvrzení, že zmiňovaná úřednice měla žalobkyni sdělit, že o zrušení trvalého pobytu tak jako tak rozhodne z moci úřední bez ohledu na pozdější jednání Ing. A. N. Soud připouští, že zmiňovaná úřednice něco takového žalobkyni patrně opravdu sdělila, neboť obsah správního spisu nasvědčuje tomu, že řízení o zrušení trvalého pobytu bylo skutečně vedeno z moci úřední bez ohledu na obsah podání Ing. A. N. Soud ovšem dodává, že šlo postup správný. Jak již bylo několikrát vysvětleno výše, případný ústní souhlas vlastníka objektu nepostačuje k tomu, aby byly naplněny podmínky dle § 10 odst. 6 písm. c) zákona o evidenci obyvatel (opět srov. možnosti v odst. 26 výše).
38. S ohledem na uvedené soud uzavírá, že souhlasí se závěry usnesení tajemníka ohlašovny ze dne 30. 3. 2023 konstatuje, že úřednice M. P. nebyla vyloučena z projednávání a rozhodování dané věci. Procesní pochybení pak nelze spatřovat ani v tom, že o námitce podjatosti bylo usnesením ze dne 30. 3. 2023 rozhodnuto až poté, co bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí. Pokud totiž úřednice ohlašovny nevyčkala rozhodnutí služebně

nadřízené úřední osoby podle § 14 odst. 2 správního řádu, nesla pouze riziko, že podjatost bude nakonec shledána až v rámci odvolacího řízení či řízení o správní žalobě [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 4. 7. 2019, č. j. 9 As 70/2019-34, odst. 48]. To se ovšem v daném případě nestalo, a proto nelze postupu ohlašovny nic vytknout.

39. Po úplnost soud konstatuje, že ve věci neprovedl ani žalovaným navrhovaný důkaz internetovým článkem na severu www.blesk.cz, neboť hlediska naplnění podmínek § 10 odst. 6 písm. c) zákona o evidenci obyvatel není rozhodující, zda žalobkyně se svými dcerami na předmětném místě fakticky pobývá.

IV. Závěr a náklady řízení

40. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
41. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyla procesně úspěšná. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách.

Praha 15. dubna 2024

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu